



LECTIO DIVINA

SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Mt 11, 2-11

Advent 3. vasárnap („A” év)



Te vagy-e az, akinek jönnie kelt, vagy valaki mást várjunk?



PÉCSI EGYHÁZMEGYE
„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29.11)

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Te vagy-e az, akinek jönnie kell, vagy valaki mást várjunk?

Abban az időben:

Amikor a börtönben raboskodó János Jézus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait, hogy kérdezzék meg tőle: „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy valaki mást várjunk?” Jézus így válaszolt nekik: „MenjeteK, és adjátok tudtul Jánosnak mindazt, amit láttok és hallotok: a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az örömhírt. Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!”

Mikor elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Talán szélből lengetett nádszálat? Vagy miért mentetek ki? Hogy finom ruhába öltözött embert lássatok? Akik finom ruhában járnak, azok királyi palotában laknak! Vagy miért mentetek ki? Hogy prófétát lássatok? Igen, mondom nektek: még prófétánál is nagyobb! Ő az, akiről ezt írták:

Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.

Bizony, mondom nektek: Asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál! De még őnála is nagyobb az, aki a legkisebb a mennyek országában.

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. BIBLIKUS NÉZŐPONT

1.1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

² Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

János azonban hallva a börtönben Krisztus tetteiről, elküldve az ő tanítványai által

³ εἶπεν αὐτῷ Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

mondta neki: „Te vagy az eljövendő, vagy másra várjunk?”

⁴ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·

És Jézus válaszolva mondta nekik: „Elmenve adjátok hírül Jánosnak, amiket hallotok és láttok:

⁵ τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται

Vakok újra látnak és bénák járnak, leprások megtisztulnak és süketek hallanak, és a halottak feltámadnak, és a szegényeknek hirdetik az örömhírt:

⁶ καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

és boldog, aki nem botránkozik meg bennem.”

⁷ Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

Miután pedig ezek elmentek, Jézus elkezdte mondani a tömegeknek Jánosról: „Mit mentetek ki a pusztába szemlélni? Széltől ingatott nádszálát?

⁸ ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν.

Nos hát mit mentetek ki nézni? Finom ruhákba öltöztetett embert? Íme, a finom ruhákat viselők a királyok házaiban vannak.

⁹ ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

Nos hát mit mentetek ki nézni? Prófétát? Bizony mondom nektek prófétánál is nagyobbat.

¹⁰ οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

Ez az, akiről megíratott: „Íme, én elküldöm a hírnökömet a te arcod előtt, aki el fogja készíteni a te utadat előtted.

¹¹ ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

Bizony mondom nektek: nem támadt az asszonyoktól születettek között nagyobb alámerítő Jánosnál: de a legkisebb a mennyek királyságában nagyobb őnála.

1.1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

² IOANNES AUTEM, CUM AUDISSET IN VINCULIS OPERA CHRISTI, MITTENS PER DISCIPULOS SUOS

² Közben János a börtönben hallott Jézus tetteiről. Elküldte tanítványait, hogy kérdezzék meg:

² Amikor János a börtönben Krisztus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait

² Amikor János a börtönben hallott Krisztus tetteiről, elküldte (két) tanítványát ezzel a kérdéssel:

² János pedig, mikor meghallotta a fogságban a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt az ő tanítványai közül,

² Amikor János a börtönben hallott Krisztus tetteiről, ezt üzenté neki tanítványaival: –

³ AIT ILLI: “TU ES QUI VENTURUS ES, AN ALIUM EXSPECTAMUS?”.

³ „Te vagy az eljövendő, vagy mást várjunk?”

³ és megkérdezte tőle: »Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?«

³ „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk?”

³ Monda néki: Te vagy-é az, a ki eljövendő, vagy mást várjunk?

³ Te vagy az Eljövendő, vagy mást várjunk?

⁴ ET RESPONDENS IESUS AIT ILLIS: “EUNTES RENUNTIATE IOANNI, QUAE AUDITIS ET VIDETIS:

⁴ Jézus így válaszolt és mondta: „Menjetek, s adjátok tudtul Jánosnak, amit hallotok és láttok:

⁴ Jézus ezt válaszolta nekik: »Menjetek, vigyétek hírül Jánosnak, amit hallotok és láttok:

⁴ Jézus így válaszolt: „Menjetek, jelentsétek Jánosnak, amit hallotok és láttok:

⁴ És felelvén Jézus, monda nekik: Menjetek el és jelentsétek Jánosnak, a miket hallotok és láttok:

⁴ Jézus így válaszolt nekik: – Menjetek, mondjátok el Jánosnak, amit hallotok és láttok!

⁵ CAECI VIDENT ET CLAUDI AMBULANT, LEPROSI MUNDANTUR ET SURDI AUDIUNT ET MORTUI RESURGUNT ET PAUPERES EVANGELIZANTUR;

⁵ Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot.

⁵ .

⁵ *vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hallgatják az evangélium hirdetését.*

⁵ *A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a süketek hallanak; a halottak feltámadnak, és a szegényeknek evangélium hirdettetik;*

⁵ Vakok látnak, bénák járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak támadnak fel, és a szegényeknek hirdetik az örömhírt.

⁶ ET BEATUS EST, QUI NON FUERIT SCANDALIZATUS IN ME”.

⁶ Boldog, aki nem botránkozik rajtam.”

⁶ Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.«

⁶ *Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.”*

⁶ *És boldog, a ki én bennem meg nem botránkozik.*

⁶ Boldog, aki nem botránkozik meg rajtam!

⁷ ILLIS AUTEM ABEUNTIBUS, COEPIT IESUS DICERE AD TURBAS DE IOANNE:
“QUID EXISTIS IN DESERTUM VIDERE? ARUNDINEM VENTO AGITATAM?”

⁷ Amikor azok elmentek, Jézus Jánosról kezdett beszélni a tömegnek: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Széltől hajladozó nádat?”

⁷ Amikor azok elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: »Miért mentetek ki, mit akartatok látni a pusztában? Széltől lengetett nádat?»

⁷ *Amikor azok elmentek, Jézus beszélni kezdett a néphez Jánosról: „Miért mentetek ki a pusztába? Hogy széltől lengetett nádat lássatok?”*

⁷ *Mikor pedig azok elmentek vala, szólni kezdte Jézus a sokaságnak Jánosról: Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat-é, a mit a szél hajtogat?”*

⁷ Amikor elmenőben voltak, Jézus beszélni kezdett a sokaságnak Jánosról: – Miért mentetek ki a pusztába? Szél ingatta nádszálat látni?

⁸ SED QUID EXISTIS VIDERE? HOMINEM MOLLIBUS VESTITUM? ECCE, QUI MOLLIBUS VESTIUNTUR, IN DOMIBUS REGUM SUNT.

⁸ Vagy mit mentetek ki látni? Finom ruhába öltözött embert? Aki finom ruhában jár, királyi palotában lakik.

⁸ Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhákba öltözött embert? Íme, akik finom ruhákat hordanak, a királyok házaiban laknak.

⁸ *Vagy miért mentetek ki? Hogy finom kelmébe öltözött embert lássatok? Aki finom ruhában jár, királyi palotában lakik.*

⁸ *Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhába öltözött embert-é? Ímé a kik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak.*

⁸ Nem? Ugyan miért mentetek ki? Ékes ruhába öltözött embert látni? Akik ékes ruhát viselnek, királyok palotáiban vannak.

⁹ SED QUID EXISTIS VIDERE? PROPHETAM? ETIAM, DICO VOBIS, ET PLUS QUAM PROPHETAM.

⁹ Miért mentetek ki? Prófétát látni. Igen, mondom nektek, prófétánál is nagyobbat.

⁹ Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Igen, mondom nektek: prófétánál is nagyobbat.

⁹ *Miért mentetek hát ki? Hogy prófétát lássatok? Igenis, mondom nektek, prófétánál is nagyobbat.*

⁹ *Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony, mondom néktek, prófétánál is nagyobbat!*

⁹ Nem? Ugyan miért mentetek ki? Prófétát látni? Bizony azt, sőt mondom nektek, prófétánál is nagyobbat!

¹⁰ HIC EST, DE QUO SCRIPTUM EST: "ECCE EGO MITTO ANGELUM MEUM ANTE FACIEM TUAM, QUI PRAEPARABIT VIAM TUAM ANTE TE".

¹⁰ Ó az, akiről az Írás szól: Nézd, elküldöm követemet előtted, hogy előkészítse utadat.

¹⁰ Ó az, akiről írva van: 'Íme, elküldöm küldöttemet színed előtt, aki elkészíti előtted utadat'.

¹⁰ *Ez az, akiről az Írás mondja: Nézd, követemet küldöm színed előtt, hogy elkészítse előtted az utat.*

¹⁰ *Mert ő az, a kiról meg van írva: Ímé én elküldöm az én követemet a te orczád előtt, a ki megkészíti előtted a te útadat.*

¹⁰ Ó az, akiről meg van írva: Íme, én elküldöm előtted követem, aki elkészíti majd előtted az utadat.

¹¹ AMEN DICO VOBIS: NON SURREXIT INTER NATOS MULIERUM MAIOR IOANNE BAPTISTA; QUI AUTEM MINOR EST IN REGNO CAELORUM, MAIOR EST ILLO.

¹¹ Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a mennyek országában a legkisebb, az nagyobb nála.

¹¹ Bizony, mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a legkisebb a mennyek országában, az nagyobb őnála.

¹¹ *Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki legkisebb a mennyek országában, nagyobb mint ő.*

¹¹ *Bizony mondom néktek: az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de a ki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál.*

¹¹ Bizony, mondom nektek, asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála.

1.1.3. BEHATÁROLÁS

Evangéliumi szakaszunk a Mt 11,1-12,50-ig tartó részben található, mely Jézus jelentőségéről és elutasításáról szól. Az epizódot a missziós beszéd előzi meg (Mt 10,1-42). Jellemző témái, a hitelenség és az elutasítás, a Mt 11-12. fejezetekben tovább folytatódnak. Ennek következménye szakaszunk első része is (Mt 11,1-6), melyben Jézus János kérdésére egy Izajás idézettel válaszolva azonosítja magát azzal, akinek el kell jönnie. Ő tehát a Messiás, bár nem feltétlenül olyan, amelyet az emberek vártak. János tanítványai révén ugyanazt kérdezteti meg Jézustól, amit annak idején a jeruzsálemiek őtőle kérdeztek.

János kérdése alkalmat adott Jézusnak, hogy Jánosról beszéljen. János ugyanúgy küldött, ahogyan ő, és ugyanúgy elvetik, ahogyan majd őt is fogják.

Jézus tehát János küldetését, majd elutasítását, mint saját sorsának előképét mutatja be ezekben a szakaszokban. Ezt követően Jézus személyének kibontakozását láthatjuk, amikor saját magáról beszél (Mt 11,25-30), majd az azt követő cselekményekben: a szombati kalászszedésben (Mt 12,1-8), a gyógyításokban (Mt 12,9-22) és a hozzá kapcsolódó tanításokban (Mt 12,25-37; 38-45).

A Mt 11-12. fejezetek után újra példabeszédek következnek a Mt 13. fejezetben, melyekben Jézus Isten országáról tanít.

Szakaszunk tehát a Mt 11,2-11 versek között helyezkedik el, és Keresztelő Jánostól kiindulva fokozatosan többet árul el Jézus személyéről és küldetéséről.

1.1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Az evangélista Keresztelő János és Jézus alakjára irányítja a figyelmet. Jézus identitását és küldetését illetően János kérdésére maga az Úr válaszol Izajás próféta ígéretére visszautalva (Iz 35,5-6): a rendkívüli jelek, amiket látnak és hallanak Jézus tevékenységével megvalósulnak. Ő a Messiás, a Megváltó, akiben Isten jön el, hogy szabadulást hozzon mindazoknak, akik nem botránkoznak meg benne, vagyis akik nyitottan, hittel fogadják őt. Az izajási jövendöléshez Máté hozzáfűzi még a halottak feltámadását, és azt a tényt is, hogy a szegényeknek hirdetik az örömhírt. Főleg e két utóbbi mozzanatban ragadható meg az evangélista olvasatában az a tény, hogy a Messiás érkezett.

Továbbá az Úr kérdéseire, amelyek János identitására és szerepére vonatkoznak, szintén maga Jézus adja meg a választ egy másik prófétára: Malakiásra hivatkozva (Mal 3,1). Ennek fényében János, mint egy követ, az Úr előtt készíti elő neki az utat.

E két prófétára való utalással tehát Máté azt hangsúlyozza, hogy Jézus Krisztus a régóta várt Messiás, benne beteljesültek az ószövetségi ígérek (vö. Mt 5,17-19). Ő az, aki örömhírt hozott: a bűntől és az örök haláltól való felszabadulást.

1.1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

Πορευθέντες ἀπαγγείλατε (poreuthentesz ápangejláte): elmenve hírül d (Mt 11,4)

Ennek a szókapcsolatnak a tagjait megtalálhatjuk az evangélium utolsó fejezetében is: „a tegyetek tanítványommá minden népet” mondathoz kapcsolva (Mt 28,19), illetve a „menjete” szóhoz kötve (Mt 28,10). Ahogy tehát Jézus földi élete során elküldi János tanítványait, hogy elmenve hirdessék az igazságot az ő messiási mivolta kapcsán (Mt 11,4), később úgy küldi a feltámadt Jézus az asszonyokat, hogy hirdessék a feltámadás örömhírét, és a 11 tanítványát, hogy tanítsák az embereket az evangéliumra (Mt 28,10.19). Hírnökök ők, akik megbízatásukat a feltámadt Jézustól kapják, s akiknek az a küldetése, hogy a feltámadt Úrról beszéljenek. A hírnök ereje és feladata ebben áll...

εὐαγγελίζονται (euáγγελidzontáj): örömhírt, evangéliumot hirdet (Mt 11,5)

Máténál csak itt fordul elő „az evangéliumot, örömhírt hirdet” kifejezés, ami hangsúlyossá teszi a használatát. A szenvedő szerkezetű ige a tevékenység isteni eredetére is utal: az Úr az, aki minden igehirdetői cselekedetben a fő cselekvő, illetve akit hirdetni kell. Érdekes, hogy a missziós parancsban (Mt 28,16-20) Máté nem használja ezt a kifejezést, hanem azokat a szavakat, amikre fentebb utaltunk.

Ezen a ponton érdemes közelebbről megvizsgálni a „szegények” megjelölést, akik elsődleges célcsoportja az örömhírnek. Ebben a kifejezésben benne van a nyolc boldogság – tudatosan – első helyen említett kategóriája és a Magnificat „alázatossága” (a görög ταπεινωσις {tapeinoszisz} Máriát az ószövetségi „Isten szegényeivel”, a „kicsinyekkel”, a „föld népével” helyezi közös kategóriába). Végso soron az örömhír hirdetése nem más, mint a feltámadt Üdvözítőről szóló igehirdetés, amely minden embernek szól: a társadalom peremterületein élők számára is, akiket a „szegények” (Mt 11,5) szó jelöl. Senki sincs kizárva az örömhírből!

1.1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Szinoptikus párhuzamok

Mt 3,1.4-6 “Ezekben a napokban Júdea pusztájában fellépett Keresztelő János, (...) János teveszőrből készült ruhát viselt, csípőjét pedig bőrvö vette körül, sáska és vadméz volt az eledele. Kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész vidéke. Megvallották bűneiket, s ő megkeresztelte őket a Jordán folyóban.”

Mt 3,11 “Én csak vízzel keresztellek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket, de aki a nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját hordozzam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni.”

Mt 5,3 “Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.”

Mt 8,2-3 “Egyszer csak odament hozzá egy leprás, leborult előtte és kérte: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz!” Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, s így szólt hozzá: „Akarom, tisztulj meg!” Erre az nyomban megtisztult leprájától.”

Mt 13,57 “És megbotránkoztak rajta. Jézus erre megjegyezte: „A prófétának csak a saját hazájában és házában nincs becsülete.”

Mt 14,3.5 “Heródes ugyanis elfogatta Jánost, bilincsbe verette, és börtönbe vetette fivére, Fülöp felesége, Heródiás miatt. (...) Meg is akarta ölni, de félt a néptől, mert profétának tartották.”

Mt 14,12 “Akkor eljöttek tanítványai, elvitték és eltemették a holttestet, aztán elmentek, és hírül adták Jézusnak.”

Mt 15,31 “Amikor a nép látta, hogy a némák beszélnek, a bénák meggyógyulnak, a sánták járnak és a vakok látnak; elámult és dicsőítette Izrael Istenét.”

Mt 16,14 “Így válaszoltak: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik másik profétának.”

Mt 18,1 “Abban az időben történt, hogy odamentek Jézushoz a tanítványok és megkérdezték tőle: „Ki a legnagyobb a mennyek országában?”

Mt 21,14 “A templomban vakok és sánták mentek hozzá, s ő meggyógyította őket.”

Mt 21,26 “Ha azt mondjuk, hogy az emberektől, félnünk kell a néptől, hisz Jánost mindenki profétának tartja.”

Mt 26,31 “Akkor Jézus mondta: „Ma éjszaka mindnyájan megbotránkoztok bennem. Írva van: Megverem a pásztort, és szétszélednek a nyáj juhai.”

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mk 1,2 “Amint Izajás proféta megírta: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy előkészítse utadat.”

Lk 1,15 “Mert nagy lesz az Úr előtt, bort és mámorító italt nem fog inni, hanem már anyja méhében a Szentlélek fogja eltölteni.”

Lk 1,76-79 “Téged pedig, fiú, a Magasságbeli profétájának fognak hívni, mert az Úr előtt jársz majd, hogy előkészítsd útját, hogy az üdvösség ismeretét add népének bűnei bocsánatára, Istenünk könyörülő irgalmából, melyben meglátogat minket a napkelet a magasságból, hogy a sötétben és a halál árnyékában ülőknek ragyogjon, és lépteinket a béke útjára irányítsa.”

Lk 7,18-35 “Ezekről az eseményekről a tanítványai mind beszámoltak Jánosnak. János magához hívatta két tanítványát és elküldte őket az Úrhoz, hogy kérdezzék meg: „Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?” Amikor a két férfi Jézushoz ért, előadta: „Keresztelő János küldött el minket hozzád, hogy kérdezzük meg: Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?” Épp sokakat meggyógyított különféle bajokból, betegségekből, és megszabadított gonosz lelkektől, a vakoknak pedig visszaadta a látásukat. Ezért így felelt nekik: „Menjetek és jelentsétek Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek meg hirdetik az evangéliumot. Boldog, aki nem botránkozik meg rajtam!” Amikor János követei elmentek, Jánosról kezdett beszélni a népnek: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Széltől hajladozó nádat? Vagy mit mentetek ki látni? Finom ruhába öltözött embert? Akik drága ruhában járnak és a kényelemnek élnek, a királyi palotákban találhatók. Vagy mit mentetek ki látni? Profétát? Igen, mondom nektek, többet mint profétát. Órula van megírva: „Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy előkészítse

utadat.” Mondom nektek, az asszonyok fiai között nincs, aki nagyobb volna Jánosnál. Az Isten országában azonban a legkisebb is nagyobb nála.” Akik hallgatták, az egész nép, sőt még a vámosok is igazat adtak az Istennek, és fölvtették János keresztségét. A farizeusok és a törvénytudók ellenben semmibe vették az Isten szándékát, s nem keresztelkedtek meg. „Kihez hasonlítsam ennek a nemzedéknek a tagjait? Kihez hasonlók? A gyerekekhez hasonlítanak, akik ott tanyáznak a piacon és egymásnak kiabálják: Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót énekeltünk, de nem zokogtatok. Mert eljött Keresztelő János, kenyeret nem eszik, bort nem iszik, s azt beszélitek róla, hogy ördöge van. Eljött az Emberfia, eszik és iszik, s azt mondjátok rá, lám, milyen falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja. A bölcsességet azonban minden gyermeke igazolja.”

Lk 22,24 “Majd versengés támadt köztük, hogy melyikük nagyobb.”

Jn 1,15 “János tanúbizonyságot tett róla, amikor azt mondta: „Ez az, akiről hirdettem: Aki nyomomba lép, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.”

Jn 1,21 “Ezért megkérdezték tőle: „Hát akkor? Talán Illés vagy?” „Nem vagyok” – felelte. „A próféta vagy?” – Erre is nemmel válaszolt.”

Jn 3,24.28 “János akkor még nem volt börtönben. (...) “Magatok vagytok a tanúim, hogy megvallottam: Nem a Messiás vagyok, hanem csak az előfutára.”

Jn 6,14 “Amikor az emberek látták a csodajelet, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Bizonyára ez az a próféta, akinek el kell jönnie a világba.”

Jn 6,61 “Jézus tudta, hogy tanítványai méltatlankodtak miatta, azért így szólt hozzájuk: „Botránkoztok rajta?”

Jn 16,1 “Azért mondtam el ezeket, nehogy megbotránkozzatok.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Kiv 23,20 “Nézd, előtted küldöm angyalomat, hogy őrizzen utaidon, és elvezessen arra a helyre, amelyet kijelöltem.”

MTörv 18,15 “Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, órá hallgassatok.”

Jób 11,2 “Maradhat válasz nélkül ez a szóáradat, adhatunk igazat egy ilyen szájhősnek?”

Jób 14,1 “Minden ember, aki anyától született, szegény a napokban, de jóllakik gonddal.”

Zsolt 118,26 “Áldott, aki az Úr nevében jön! Az Úr házából megáldunk titeket.”

Iz 26,19 “Életre kelnek majd halottaid, és holttestük feltámad. Keljetez föl, és ujjongjatok mind, akik a porban nyugosztok! Mert világosság harmata a te harmatod, és az árnyak országa szülni fog.”

Iz 29,18 “Azon a napon a süketek meghallják a könyv szózatát, és a homály és sötétség elmúltával látni fog a vakok szeme.”

Iz 35,5 “Akkor megnyílik a vakok szeme, s a süketek füle hallani fog.”

Iz 42,7.18 “hogyan nyisd meg a vakok szemét, és szabadítsd ki a börtönből a foglyokat és a tömlöcből azokat, akik a sötétségben ülnek. (...) Süketek, halljatok! Ti vakok, nézzetek ide és lássatok!”

Iz 61,1 “Az Úr lelke nyugszik rajtam, mert az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szívűeket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak.”

Dán 7,13 “Láttam az éjjeli látomásban, hogy íme, az ég felhőin valaki közeledik. Olyan volt, mint az Emberfia. Amikor az Ősöreghez ért, színe elé vezették.”

Dán 9,26 “Hatvankét hét elteltével megölnék egy Fölkentet, (bírói ítélet) nem lesz neki. A várost és a szentélyt elpusztítja egy eljövendő nép és vezér. Áradat vet neki véget, s a háború és az elhatározott pusztulás mindvégig tart.”

Mal 3,1 “Nézzétek, elküldöm hírnökömet, hogy elkészítse előttem az utat. Hamarosan belép szentélyébe az Úr, akit kerestek, és a szövetség angyala, aki után vágyakoztok. Lám, már jön is! – mondja a Seregek Ura.”

ApCsel 13,24-25 “Föllépése előtt János a bűnbánat keresztségét hirdette Izrael egész népének. Amikor János teljesítette küldetését, kijelentette: Nem az vagyok, akinek vélték, de már a nyomomban van, akinek arra sem vagyok méltó, hogy lábán a saruját megoldjam.”

ApCsel 19,4 “János a bűnbánat keresztségével keresztelt – magyarázta Pál –, a népet meg arra biztatta, higgyenek abban, aki utána jön, azaz Jézusban.”

Jel 1,4.8 “János a hét ázsiai egyháznak. Kegyelem és békesség nektek attól, aki van, aki volt és aki eljő, meg a hét lélektől, aki trónja előtt áll, (...) „Én vagyok az alfa és az ómega (a kezdet és a vég)” – mondja az Úr, az Isten, aki van, aki volt és aki eljő, a Mindenható.”

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Aranyszájú Szent János: Az irigység olyan volt, mint egy fal, amely elzárta az utat az Üdvözítőhöz való megérkezés előtt. Amikor végül János észreveszi a börtönben, hogy a halála közel van, akkor tehát tesz egy legvégső erőfeszítést, hogy meggyőzze tanítványait, hogy hagyjanak el minden irigységet Jézus iránt és ismerjék fel benne az Üdvözítőt: „Menjetek – mondja a két tanítványnak – és kérdezzétek meg Jézust: „Te vagy az eljövendő, vagy mást várjunk?” (Mt 11,3) Krisztus, aki rögtön megérti a valódi okot, amiért János odaküldte hozzá ezt a követséget, nem válaszol közvetlenül a két tanítvány kérdésére: - Igen, én vagyok, - logikus lenne, ha így cselekedne. Ő tudja, hogy egy egyszerű kijelentés megsértené őket a János iránti tiszteletükben, ezért inkább hagyja, hogy a két tanítvány felismerje, ki ő, azokból a csodákból, amelyeket szemük láttára művel. Az Üdvözítő azért viselkedik így, mert nagyon jól tudja, hogy a tettek tanúsága jobban elfogadható és kevésbé kétes, mint a szavaké. Ezért, meggyógyítva sok beteget, mondta nekik: „Menjetek, s adjátok tudtul Jánosnak, amit hallotok és láttok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot. Boldog, aki nem botránkozik rajtam.” (Mt 11,4-6). Ezekkel a szavakkal világosan mutatja meg, hogy ismeri titkos gondolataikat.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

30. „Örvendezzék az istenkeresők szíve” (Zsolt 105,3). Ha az ember el is felejtí vagy visszautasítja Istent, Ő szüntelenül hív minden embert, hogy Őt keresse, hogy az ember éljen és megtalálja boldogságát. E keresés azonban megkívánja az embertől értelmének teljes erőfeszítését és akaratának egyenességét, az egyenes „szívet”, és mások tanúságát is, akik megtanítják Istent keresni.

„Nagy vagy, Uram, és minden dicséretre méltó. Nagy a te erőd és bölcsessednek nincsen száma. És dicsérni akar téged az ember, teremtésed részecskéje; a halandóságát hordozó ember is, aki hordozza bűnének bizonyosságát, és a bizonyosságot, hogy Te a kevélyeknek ellenállsz. És mégis dicsérni akar téged az ember, teremtésed részecskéje. Te ébresztgetsz, hogy gyönyörűséget találjunk dicséretedben, mert magadnak teremtettél minket, és nyugtalan a szívünk, amíg meg nem nyugszik Tebenned.”

163. A hitnek köszönhető, hogy a boldogító látás örömét és világosságát -- ami földi zarándoklásunk célja -- szinte előre ízleljük. Akkor majd „színről színre” fogjuk látni Istent (1Kor 13,12), „úgy, amint van” (1Jn 3,2). A hit tehát az örök élet kezdete.

„Az ígéretekben számunkra tartogatott javak, melyeknek élvezetét a hit által reméljük, szinte már jelen vannak, amikor a kegyelmet mintegy tükörben szemléljük.”

301. A teremtés után Isten nem hagyja magára a teremtést. Nemcsak létet és létezést ad neki, hanem minden pillanatban megőrzi a „létben”, megadja neki a működés lehetőségét, és céljába vezeti. A Teremtőtől való ezen feltétel nélküli függés elismerése a bölcsesség és szabadság, az öröm és bizalom forrása:

„Mert te szeretsz mindent, ami létezik, és semmit sem gyűlölsz azokból, amiket teremtettél. Ha gyűlöltél volna valamit is, azt létre se hoztad volna. Hogy is maradhatna meg bármi, ha te nem akarnád? Hogyan is maradhatna fenn, ha te létbe nem hívtad volna? De te megkímélsz mindent, mivel minden a tiéd, Uram, életnek barátja.” (Bölcs 11,24–26)

736. A Lélek ezen ereje által tudnak Isten fiai gyümölcsöt hozni. Ő, aki beoltott minket az igaz Szőlőtőbe, a Lélek fakaszt általunk gyümölcsöt, ami „szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5,22–23). A Lélek a mi életünk; minél inkább megtagadjuk önmagunkat, annál tevékenyebbé tesz bennünket a Lélek:

A Szentlélek által adatik a visszahelyezés a Paradicsomba, a fölmenetel a mennyek országába, a visszatérés a fogadott fiúságba: az, hogy megkapjuk a bizalmat, hogy Atyánknak szólíthassuk Istent, örökösei leszünk Krisztus kegyelmének, a világosság fiainak hívnak, és részesei vagyunk az örök dicsőségnek.

1829. A szeretetnek gyümölcsei az öröm, a béke és az irgalmasság; jótékonytságot igényel és testvéri feddést; jóakaró; kölcsönösséget ébreszt, kitartó, anélkül hogy a magát keresné, és bőkezű; barátság és közösség:

„Ez minden cselekedetünk beteljesedése, a szeretet. Itt van a célunk: emiatt futunk; feléje futunk; ha odaérünk hozzá, meg fogunk nyugodni.”

1832. A Szentlélek gyümölcsei azok a tökéletességek, amelyeket a Szentlélek formál ki bennünk mint az örök dicsőség zengéit. Az Egyház hagyománya tizenkettőt sorol föl:

„szeretet, öröm, békesség, türelem, béketűrés, jóság, kedvesség, szelídség, hűség, szerénység, önmegtartóztatás, tisztaság” (Gal 5,22–23 a Vulgata szerint).

2015. A tökéletesség útja a kereszten át vezet. Nincs életszentség lemondás és lelki harc nélkül. A lelki fejlődés magával hozza az aszkézist és az önmegtagadást, melyek fokozatosan elvezetnek oda, hogy a lélek a boldogságok békéjében és örömeiben él:

„Aki valahonnan elindult és fölfelé tart, soha meg nem áll, és a kezdet önmagában nem válik tökéletessé a nála nagyobb dolgoktól. A fölfelé menő vágya ugyanis soha nem áll meg azoknál, amiket már ismer.”

2362. „A bizalmas és tiszta házastársi egyesülés cselekményei tehát tiszteletreméltó erkölcsi értékek, és emberhez méltón gyakorolva azt a kölcsönös önátadást jelzik és mélyítik el, mely által örvendező és hálás lélekkel gazdagítják egymást”. A szexualitás öröm és gyönyörűség forrása:

„Maga a Teremtő (...) rendelkezett úgy, hogy e feladatért (ti. a nemzésért) testben és lélekben gyönyörűséget és boldogságot találjanak. A házastársak tehát ezt a gyönyörűséget keresve és élvezve semmi rosszat nem tesznek. Elfogadják, amit a Teremtő szánt nekik. Mindazonáltal a házastársaknak is tudniuk kell, hogy meg kell maradniuk az igaz mértéktartás keretei között.”

227. Bizalom Istenben minden körülmények között, még a viszontagságok közepette is. Jézusról nevezett Szent Teréz egyik imája csodálatosan fejezi ki ezt:

„Semmi ne zavarjon, / semmi ne retentsen,
Minden elmúlik, / Isten nem változik,
A türelem / mindent elér;
Akié Isten, / annak nem hiányzik semmi:
Isten egyedül elég.”

2613. Az imádságról szóló három fontos példabeszédet Szent Lukács hagyta ránk:

Az első, „az alkalmatlankodó barát”, a sürgető imádságra buzdít: „Zörgessetek és megnyitvatik nektek”. Annak, aki így imádkozik, a mennyei Atya adni fogja, amire szüksége van, elsősorban a Szentlelket, aki minden jó adomány foglalata.

A második, „az alkalmatlankodó özvegyasszony” példázatának központjában az imádság egyik tulajdonsága áll: mindig kell imádkozni és nem szabad belefáradni a hit türelmével. Mindazonáltal, amikor „az Emberfia eljön, gondold, hogy fog hitet találni a földön?”

A harmadik, „a farizeus és a vámos” példabeszéde az imádkozó szív alázatáról beszél. „Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek!” Az Egyház ezt az imádságot szakadatlanul magáévá teszi: „Kyrie eleison!”

2665. Az Egyház Isten igéjével és a liturgia ünneplésével táplálkozó imája megtanít minket az Úr Jézushoz imádkozni. Jóllehet az Egyház imája elsősorban az Atyához szóló imádság, minden liturgikus hagyomány tartalmaz Krisztushoz szóló imádságokat. Egyes zsoltárok – ahogyan az Egyház imádságában a jelen helyzetre alkalmazzuk – és az Újszövetség adják ajkunkra és vésik szívünkbe e Krisztushoz szóló imádság megszólításait: Isten Fia, Isten Igéje, Úr, Üdvözítő, Isten Báránya, Király, Szeretett Fiú, Szűzanya Fia, Jó Pásztor, Életünk, Világosságunk, Reménységünk, Föltámadásunk, emberek Barátja...

2772. Ebből a rendíthetetlen hitből fakad a remény, amely a hét kérés mindegyikét ébreszti. Ugyanakkor e kérések kifejezik a jelen idő, a türelem és a várakozás idejének sóhajait, amikor még „nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk” (1Jn 3,2). Az Eucharisztia és a Miatyánk az Úr eljövételére irányul, „amíg el nem jön” (1Kor 11,26).

439. Sok zsidó és néhány pogány is, akik osztoztak a zsidók reménységében, fölismerték Jézusban az Izrael Istene által megígért „Dávid fia” alapvető messiási vonásait. Jézus elfogadta a Messiás címet, amelyhez joga volt, de nem minden fönn tartás nélkül, mert kortársai közül nem egy nagyon emberi s lényegében politikai értelemben fogta föl.

547. Jézus a maga szavait számos „erővel, csodával és jellel” kísérte (ApCsel 2,22), melyek mutatják, hogy az Ország Őbenne jelen van. Ezek bizonyítják, hogy Jézus a megígért Messiás.

548. A Jézus által végbevitt jelek bizonyítják, hogy őt az Atya küldte. Arra hívnak, hogy higgyenek Őbenne. Azoknak, akik hittel fordulnak feléje, Jézus megadja, amit kérnek. Akkor a csodák megerősítik a hitet Abban, aki az Atya cselekedeteit teszi: bizonyítják, hogy ő Isten Fia. A csodák ugyanakkor botrányt is okozhatnak. Ugyanis nem kíváncsiságot és mágikus kívánságokat akarnak kielégíteni. Jézust oly nyilvánvaló csodái ellenére is egyesek elutasították; sőt azzal vádolták, hogy az ördögök segítségével cselekszik.

549. Amikor Jézus embereket a földi éhségtől, igazságtalanságtól, betegségtől és haláltól megszabadít, messiási jeleket ad. De nem azért jött, hogy a földön minden bajt megszüntessen, hanem hogy az embereket a lehető legrosszabb rabszolgaságból, a bűn szolgaságából kiszabadítsa, mely hatálytalanítja istengyermeki hivatásukat és oka mindenfajta emberi rabszolgaságnak.

550. Isten országának eljövetele a Sátán országának veresége: „Ha pedig én Isten Lelkével űzöm ki a gonosz lelkeket, akkor bizony eljött hozzátok az Isten országa” (Mt 12,28). A Jézus által végzett ördögűzések megszabadítják az embereket a gonosz lelkek hatalmától. Elővételezik Jézus nagy győzelmét „evilág fejedelme” fölött. Krisztus keresztje által Isten Országa véglegesen megszilárdul: „Az Úr a fáról országolt”.

1751. A választott tárgy az a jó, amely felé az akarat megfontoltan törekszik. A tárgy az emberi cselekedet anyaga. A választott tárgy erkölcsileg minősíti az akarás tettét azáltal, hogy az értelem fölismeri és az igaz jóhoz mértén jónak vagy rossznak ítéli. Az erkölcsiség objektív normái hirdetik a jónak és rossznak értelmes rendjét, amiről a lelkiismeret tanúskodik.

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

FERENC PÁPA EVANGELII GAUDIUM KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

197. Isten szívében kiváltságos helye van a szegényeknek, olyannyira, hogy ő maga „szegénnyé lett” (2Kor 8,9). Megváltásunk egész útját a szegények szegélyezik. Az üdvösség egy alázatos leány „igenje” által jött el hozzánk egy nagy birodalom szélén, egy félreeső kis faluban. Az Üdvözítő istállóban született, állatok között, ahogyan ez a legszegényebbek gyermekeivel történni szokott; egy pár gerlét felajánlva mutatták be a templomban, azok áldozatával, akik nem engedhették meg maguknak, hogy bárányt

vegyenek (vö. Lk 2,24; Lev 5,7); egy egyszerű munkás házában nőtt fel, és két kezével kereste a kenyerét. Amikor hirdetni kezdte az országot, kitzásítottak sokasága követte, s így vált láthatóvá, amit ő maga mondott: „Az Úr Lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek” (Lk 4,18). A fájdalomtól gyötörteknek, a szegénység által nyomasztottaknak hirdette, hogy Isten a szíve közepében hordozza őket: „Boldogok vagytok ti, szegények, mert tiétek az Isten országa” (Lk 6,20), és így azonosult velük: „Éhes voltam és adtatok ennem”, tanítva ezzel, hogy az irántuk való irgalmasság a mennyország kulcsa (vö. Mt 25,35köv.).

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA REDEMPTORIS MISSIO KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

13. A Názáreti Jézus beteljesítette Isten tervét. Miután a Jordánban János megfürdette és látható alakban leszállt rá a Szentlélek, kinyilvánította messiási küldetését: bejárta Galileát, „hirdette Isten országának evangéliumát: 'Betelt az idő, elérkezett az Isten országa, tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban!’” (Mk 1,14-15; vö. Mt 4,17; Lk 4,43). Isten országának hirdetése és visszaállítása az Ő küldetése: „Ez a küldetésem” (Lk 4,43). De itt többről van szó: maga Jézus a „jó hír”, amint azt küldetésének kezdetén, a názáreti zsinagógában hangsúlyozta, amikor önmagára vonatkoztatta Izaiás szavait a Fölkentről, kit Isten küldött (vö. Lk 4,14-21). Mert Ő a „jó hír”, Krisztusban egy az üzenet, amit hirdetnek és aki hirdet; benne azonos a hirdetés, a cselekvés és a megvalósulás. Ereje, cselekvése hatásának titka abban a teljes azonosságban rejlik, ami közte és a hirdetése között fönnáll: az új hírt hozta nem csupán azzal, amit mondott vagy cselekedett, hanem azzal, ami Ő maga.

Jézus tevékenységét leírták azokkal az utakkal kapcsolatban, amelyeket hazájában tett. Küldetésének színtere húsvét előtt Izraelre korlátozódik. Jézus mégis döntően újat hozott. Az eszkatologikus valóság nem tevődik a világ végére, hanem már közel van, és megkezdődött megvalósulása. Isten országa közel van (vö. Mk 1,15), kérnünk kell, hogy jöjjön el (vö. Mt 6,10). Hatékony jelei a hit szemével felismerhetők, ilyenek a csodák (vö. Mt 11,4), a démonok kiűzése (vö. Mt 12,25-28), a Tizenkettő kiválasztása (vö. Mk 3,13-19), a szegényeknek hirdetett evangélium (vö. Lk. 4,18). Jézusnak a pogányokkal való találkozásából kitűnik, hogy az Országba való bejutás a hit és a megtérés útján, és nem egyszerűen egy néphez való tartozással lehetséges.

Az ország, amely Jézussal kezdődik, Isten Országa. Jézus maga nyilvánította ki, hogy ki az az Isten, akit Ő bizalmasan „Abbá”-nak, Atyának szólított (vö. Mk 14,36). Isten, különösen ahogyan a hasonlatokban megjelenik (vö. Lk 15,3-32; Mt 20,1-6), minden ember gondja-baja iránt nyitott: Ő szerető Atya, telve szeretettel és irgalommal, aki megbocsát, és ingyen adja a kért kegyelmet.

Szent János írja, hogy Isten a szeretet (vö. 1Jn 4,8-16). Minden ember arra kapott meghívást, hogy nyíljék meg az előtt az irgalmas szeretet előtt, amellyel Isten szereti őt. Az Ország olyan mértékben fog növekedni, ahogyan minden ember felismeri, hogy bizalommal fordulhat imában Istenhez, mint Atyához (vö. Lk 11,2; Mt 23,9), amennyiben azon fáradozik, hogy teljesítse az ő akaratát (vö. Mt 7,21).

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

Az evangéliumban (Mt 11,2-11) Jézus arra utal saját megjelenése kapcsán, hogy csodás, szokatlan események kísérik: a vakok látnak, a sánták járnak, a szegényeknek hirdetik az örömhírt. Ez kapcsolódik az ószövetségi olvasmányhoz, sőt már a mátéi szakasz forrásául is ez az izajási rész szolgálhatott: „Akkor megnyílik a vakok szeme, és a süketek füle hallani fog. Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas, és a némák nyelve ujjongva ujjong” (Iz 35,1-6a). Ezt az üzenetet hordozza a válaszos zsoltár (Zsolt 145,7.8-9a.9bc-10 4. tónus) is: az Úr megsegíti az éhezőket, kiszabadítja a foglyokat, támogatja a megtörteteket és elesetteket, és „megnyitja a vakok szemét” (Zsolt 145,8). A szegényeknek szóló örömhír hirdetése megjelenik Izajás könyvének későbbi fejezeteiben is, ezt idézi az alleluja verse (Iz 61,1): „Az Úr lelke van rajtam: elküldött, hogy a szegényeknek örömhírt vigyek”.

A kezdőének (Fil 4,4-5) azt mondja: „örüljete, az Úr közel van”. Ez szintén az evangélium üzenetével is egybecseng, hiszen az egész evangéliumi szakasz arról is szól, hogy az Úr Jézus Krisztussal már eljött közénk.

A szentlecke (Jak 5,7-10) szintén az Úr eljövételének közelségét hirdeti: „Legyetek türelemmel ti is, és legyetek állhatatosak, mert az Úr eljövételének ideje közel van” (Jak 5,8). Az áldozási ének (vö. Iz 35,4) szintén arra int, ne féljünk, mert az Isten eljön, hogy szabadulást hozzon. Az evangélium Keresztelő Jánosról is beszél, mint prófétáról, sőt, mint aki még a prófétáknál is nagyobb. Ehhez kapcsolható a szentlecke utolsó sora, melyben a szent író arra buzdít, hogy kitartó türelemmel vegyünk „példát a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak” (Jak 5,10).

Jézus az evangéliumi szakasz végén utal a mennyek országára, ahol a legkisebb is nagyobb, még Keresztelő Jánosnál is. Ehhez kapcsolható az üdvösség reménye, mely megjelenik a papnak az egytetemes könyörgéseket felvezető szavaiban: „Forduljunk bizalommal Urunkhoz, Jézus Krisztushoz, aki azért jött el közénk, hogy örömet szerezzen nekünk és üdvözítsen minket!”.

Az evangélium üzenetéhez kapcsolható a II. adventi prefáció néhány sora is: „Őt előre hirdette a próféták szózata, és kimondhatatlan szeretettel hordozta a Szűzanya, az ő közeledtét jelezte Keresztelő János, majd bizonyosságot tett arról, hogy már hozzánk érkezett”.

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Harmatozzatok egek (504)

<http://nepenektar.hu/idoszak/advent/liturgia/2/intr/38/harmatozzatok-egек-rorate-caeli>

Ébredj ember (7)

https://www.youtube.com/watch?v=uMkYfAKkf_o

GITÁROS ÉNEKEK

Ébredj, ember, mély álmodból

<https://www.youtube.com/watch?v=jWKYTFu2W1Q>

Virrassz még (Taize)

<https://www.youtube.com/watch?v=y09C-UiCL6s>

Marco Frisina: Maranatha

<https://www.youtube.com/watch?v=qAU6bv8P8tU>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Alexandr Puskin: A próféta

Vitt-vitt a sivatagon át
az Igazság iszonyu vágya,
s hat fény szárnyával egy Szeráf
egyszerre csak utamat állta.
Halk ujját álomszeliden
végigvonta szemeimen,
s erejük, mint egy ifju sasnak,
lett rögtön, tiszta, hős, hatalmas.
Megérintette fülemet,
és föl harsantak az egek:
fény szült angyalok suhogását
hallottam, és csillag zenét,
fű növést, tenger fenék
szörnyek kavarta zuhogását.

S kiszakította nyelvemet,
mely oly önzően sietett
társulni minden fecsegésbe,
s vérmocskolt keze az okos
kígyónak tette be gonosz
számba fulánkját. Végül érce
mélyen mellembé hasított,
s a kebel tátongó sebébe,
még lüktető szívem helyére
eleven parazsat dugott...
Némán, élettelen feküdtem,
s az Úr szava zendült felettem:
„Kelj föl, Próféta, akarom:
hallj s láss, utad erőm vezesse:
légy tanúm vizen, szárazon,
s lobbants lángot az emberekbe!”

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Mit jelent nekem, hogy olvashatom, hallgathatom az evangéliumot?
Valóban örömhír az számomra?

- Mi az, amit várok Jézustól, és vajon ő mit mondana erre?
- Mit jelent készíteni az Úr útját?
- Nekem milyen lelki sebzettségeim vannak, amik az Úr gyógyítására várnak?
- Vajon én még mindig csak várok Jézus eljövételére, vagy megérkezett már az életembe?
- Mit jelent, és megbotráncoltam-e már Istenben?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Istenünk, te látod, milyen hűséges lélekkel várja néped Karácsony ünnepét. Add, kérünk, hogy Üdvözítőnk születésének nagy napjára elérkezve örvendező lélekkel, áhítatosan ünnepeljünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Sarutlan Kármelita Nővérek imádsága

Mennyei Atyánk, Te azért küldted Keresztelő Jánost, hogy előkészítse az utat, a nép szívét Szent Fiad fogadására. Alázatával és a megtérésre szólító felhívásával megtöri a szívek kevélységét és bár börtönbe zárják, mégis evilág sötétjéből is rámutat az igazi Fényre, amely közénk született, Krisztusra. Bár a mennyek országában a legkisebbnek számít, mégis részesülhetett abból a kegyelemből, hogy előhírnökként olyan feladatot töltsön be, amely angyalaid osztályrésze, mintegy közvetítővé válva ég és föld, ó és új között. Segíts minket, hogy levetkőzve a régi ember szokásait, mi is Országodnak meghirdetőivé válhassunk és rámutathassunk a Benned való új életre. Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Te vagy-e az, akinek jönnie kelt, vagy valaki mást várjunk? (Mt 11, 2-11)



(Fotó: pixabay)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- a Messiás, aki az én bűneimet is felvállalta és azokat magára vette, már eljött, és nekem nem kell várnom másra, hanem hinnem kell az ő irgalmas és igazságos szeretetében.
- amikor befogadó szívvel olvassuk, hallgatjuk az evangéliumot, akkor Jézus szabadító tevékenysége, a remény diadalmaskodik a mi életünkben is.
- az Isten mindig felül tudja múlni az elvárásainkat.
- az Úr ma is előreküldi követeit, hogy magához vezesse az Övéit.

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Tanúságtétel megfogalmazása: Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- ne az evilági romlandó javak felé fordítsam a figyelmemet, hanem az Isten Országának kincsei felé.
- őrizzük magunkban és adjuk tovább a reményt és az örömet, ami abból a bizonyosságból fakad, hogy Jézus megváltott minket: szabad emberek vagyunk!
- hogy próbáljak az örömhírré koncentrálni.
- életemmel én is hiteles előfutára lehessen Jézusnak, hogy beköltözhessen az életpéldámat látók szívébe.

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyag* kiadványok elsődleges célja, hogy az imádságos bibliaolvasáshoz támpontokat adjanak. A segédanyagok felépítése a *lectio divina* módszer szerinti felosztást követi, egy kötetbe gyűjtve össze a bibliai szöveg megismerését segítő dokumentumok egy válogatását az evangéliumok római katolikus liturgia szerinti szakaszaihoz.

Lectio divina segédanyag, Advent 3. vasárnap („C” év)

Borítófotó © Pixabay

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Szent Ágoston gondolatait Görföl Tibor fordította, Aranyszájú Szent János kommentárjának összefoglalóját Rácz Dávid készítette el az Atyák Bibliájának olasz nyelvű kiadása alapján.

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Alexandr Puskin: A próféta – <https://webzone.ee/aurin/vers/APaprofteta.html>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a lectio divina munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Livia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paál Ágnes, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Révai László, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Szily Boglárka, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2020

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelel cím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu